

Røgen - Farre Lokalhistoriske Forening

Årsskrift
2011

Røgen Farre Lokalhistoriske Forening har lokaler i Farre Forsamlingshus, på Vandværksvej.

Arkivet holder åben hver mandag fra kl. 19.00 til kl. 21.00

Vi kommer gerne og åbner.

Formand: Jørn Petersen 86 98 24 69
Mail: jobi44@live.dk

Næstformand: Arne Lambertsen 86 96 83 55
Mail: arne.lambertsen@gefiberpost.dk

Sekretær: Birgit Bach 86 96 01 58
Mail: tagebach@adslhome.dk

Bestyrelsesmedlem:

Jørgen Jørgensen 86 96 82 06

Laus Jørgensen 86 96 55 82

Ole Jensen 86 96 81 61

Leif Andersen 86 96 90 45

Indholdsfortegnelse 2011	Side
Hvad rørte der sig i Røgen – Sporup sogne, år 1861	09
Pind'erne i Oustrup Gaarde	17
Kalkmøller?	35
Naar det regner på Præsten	45
Livet på landet omkring 1926.....	49

Indholdsfortegnelse 2010	Side
20 års jubilæum	09
En stor sorg og et stort savn.....	11
Farre bageri, Gl. Skanderborgvej 119.....	14
- Carsten Munk fortæller, om det at have en opvækst som "bagerdreng" i Farre:	15
Høstgilde i ældre tid.....	19
10 dødfødte børn.....	23
Byen var vores reservat.....	27
- Byen som reservat	27
- Arbejdsliv gav børneliv	29
- Et frit børneliv	31
- Lege og aktiviteter	32
- Årets højtider	35
- Julstræsfesten	35
- Nytårsaften	36
- Fastelavnsfesten	37
- Sportsfesten.....	38
- Opbrud og forandring	39
Potteskår, Skjørringvej.....	41
Børnene leger.....	45
Gamle billeder fra Røgen og Farre	50

Indholdsfortegnelse 2009	Side
Historien om en platte.....	13
Jens Peter Villumsen levnedbeskrivelse	19
Arbejdskalender for landhusmøder	25
Bronzealderen	31
Detektorsøgning ved Oustrupgård	36
Boet efter madame Hansen	41

Barselsskikke i gammel tid	49
Vanskelige fødsler i Røgen og Sporup Sogne i 1805-1812.....	54
Falder i 3-årskrigen	63
Dramatiske brande i Farre	67
Holger Pind - Arkitekten fra Røgen	73

Indholdsfortegnelse 2008 **Side**

Faldet i 3 års krigen	11
Færdselsregler 1915.....	17
Fæstebonden, Thøger Nielsen, Røgen Sogn	19
Gamle Skaffervers.....	31
Slægten Bjørn	33
Mit ophav	45
Om runestenen i Sporup Kirke	56
Murer Søren Klintrup	58
Jagtreger.....	62
Kirkegården.....	64
For 100 år siden	68

Indholdsfortegnelse 2007 **Side**

Af troldsmandsbogen "Cyprianus"	9
Grænsekommandoen	14
Oksbøllejren	20
Til Kongen.....	22
Jens Stolde Pedersen, Skjørringvej 75, Farre hede	26
Strafferammer efter straffelovene: 1683—1866	28
For 100 år siden	33
Drengen i Røgen præstegård	42
Hr. Søren Ottosen Grønbech, Røgen præstegård.....	44
Hvor blev hun af?	51

Indholdsfortegnelse 2006 **Side**

Find din slægt, og gør den levende	8
Sognedegnen der druknede i Farre bæk	10
Med skolen i København	14
Elværker	20
Da Farre Hede fik elektricitet.....	23
For hundrede år siden	28

Lykkehuset, Røgen mark	36
------------------------------	----

Indholdsfortegnelse 2005	Side
---------------------------------	-------------

Farre Savværk	7
Boligudstyknig på Højagervej	14
Den afsindige Jens Troelsen i Farre.....	19
Ulvejagter	24
Svin i byerne	27
Mejeriet "Skytsbjerg's" 75 års jubilæum	30
Dannebrogsmænd.	42
Lidt om vask.....	46
Landmandens forårsarbejde	48
Tyendeforholdet i vor tid.....	50

Indholdsfortegnelse 2004	Side
---------------------------------	-------------

Forord	7
Ildebrand i Lyngby i 1764	8
Sommerferie af Johanne Jensen.....	12
Min konfirmation af Johanne Jensen.....	16
Min barndom af morten Peder Carlsen.....	20
En københavnerdrengs oplevelser	36

Indholdsfortegnelse 2003	Side
---------------------------------	-------------

Natmænd / rakkere.....	7
Den forældreløse Granslevpige.....	19
Oversigtstavle.....	30
En beretning om Jens i engen.....	32
Aksel Petersen, Farre.....	37
Min Skoletid	44
Da en 100 kroneseddel forslog noget	50
Portræt af Sporup Kirke.....	52

Indholdsfortegnelse 2002	Side
---------------------------------	-------------

Forord.....	7
Anker Jensen fortæller	8
Lynbrand i Farre	16
Wistoft og hans forgænger	21

Fugleskydning	22
50 år som vognmand	25
Johanne Grøn	29
Luthers Minde Farre Loge	30
Drikkevaner i det 16. århundrede	30
Tilbageblik i det gamle Røgen Sogns historie	34
Fattiges kår i 1840	38
Fattighus i Farre	42
Brev fra Greven	43
Nyt fattighus i Røgen	45
Haven gennem tiderne	47

Indholdsfortegnelse 2001 **Side**

Anders Bondes slægt	7
Sejer Andersen Bonde	11
Anders Bondes slægt, anden del	17
To koner	24
1891 i dagbogen	30
Hovedgården Farregård, anden del	31
Køer er ikke bare malkemaskiner	36
En spøgelseshistorie	36
Mads Muurmester i Farre	37
Vådeskud på Valborgaften	48
Og så til noget helt andet	50

Indholdsfortegnelse 2000 **Side**

Skifte efter Mickel Andersen Gjesager, Klintrup Vestergård 1817	7
Vandløbssagen i Røgen-Sporup kommune	17
Drengestreger	20
Provst Johan Jessen og hans sønderjyske afstamning	21
Gjern herreds tingbog, Farre Bys vide	24
En 16-årig fæstemø fra Farre	26
Jørgen Greisen til Løvskovlund i Farre	37
Udviklingen i skolerne Almue-undervisning-skoler	42
Mormonerne fra Damagergård i Farre	51

*Bestyrelsen i Røgen—Farre lokalhistorisk forening 2010.
Fra venstre: Birgit Bak, Jørgen Jørgensen, Arne Lambertsen, Karen Warming, Laus Jørgensen, Signe Brøndum, Ole Jensen.*

Hvad rørte der sig i Røgen – Sporup sogne, år 1861

I år 1861 bestod forstanderskabet af Christian Jensen, Erhard Lassen, S. Andersen, Knud Poulsen, Peder Jensen, Jens Chr. Jensen og Rasmus Hansen.

Den 18. marts 1861 var sogneforstanderskabs møde på sædvanlig sted og samtlige forstander var mødt.

1: Valg af taxationsmænd til grusgrave i Røgen og Sporup sogn. Hertil valgtes for Røgen sogn gårdmand Jens Bach i Røgen og gårdmand Rasmus Hansen i Klintrup, og for Sporup sogn gårdmand Christian Christensen i Farre og gårdmand Jens Andersen i Lyngby.

2: Et brev fremlagdes fra pastor Assens i Staby, om at et af Mette Marie Abrahamsens børn, som er i pleje der under fattigvæsenet , var meget betænkelig syg, og efter hans mening, måtte det på sygehuset, hvorfor sogneforstanderne stemte for.

3: En ansøgning fra Farre Hedeboere til skoledirektionen om at få en skole opført, der i Heden, og hvorpå direktionen forlangte forstanderskabets erklæring.

De blev enige om først at høre de øvrige Farre-beboers mening desangående.

4: En skrivelse af 5 marts fra Amtet, om forslag til oprettelse af tvangsarbejdsanstalter for løsgængere og betlere, hvorpå forlangtes forstanderskabets erklæring, hvorvidt der følte trang til denne anstalt.

Man mente ikke, at der var brug for denne anstalt.

5: Fattigregnskabet og skoleregnskaberne fremlades til revision, og blev fundet rigtige og underskrevet.

Den 23. maj 1861 afholdtes et forstanderskabs møde i Røgen skole, og følgende blev behandlet.

A: Da, den med S. Østergård til Sporuplund affattede accord om kommunens distrikshest var udløben, blev hesten, som for tiden er indkaldt til tjeneste, atter bortliciteret fra i dag af. Bemeldte hest blev udliciteret til to mænd, Højer af Lyngbygård og gårdmand Christian Jensen i Røgen og taxeret til 180 Rd. Den blev bortliciteret på følgende måde:

1): Hesten overtages af den nye fodervært, som den nu befindes ved Regimentet, og som den kommer hjem derfra, stående i nummer eller kasseret, kommer den derimod til skade eller dør under tjenesten, modtager foderværten den godtgørelse, som bliver tilstået kommunen uden hensyn til, om den sum overstiger eller undergår den anførte taxation – 180 Rd.

2): Hesten overtages af foderværten til den ovenfor anførte taxation og for et tidsrum af 5 år, således at han i enhver mulig henseende, overtager sig samtlige hesteudredningslæg ifølge loven af 16 marts 1857 påhvilende forpligtelser. Efter udløbet af disse 5 år bliver hesten på den tid i nummer stående hest atter at vurdere af 2 af forstanderskabet udnævnte mænd, og hvad overstiger 180 Rd. betaler kommunen foderværten, hvad der går under 180 Rd. Betaler foderværten kommunen.

3): Bliver hesten i løbet af de 5 år en eller flere gange kasseret af Mønstringskommisionen ved Sessionen eller Regimentet, har foderværten uden videre godtgørelse at besætte Nummeret med en ny hest, som bliver antaget. Forekommer derimod at hesten kommer til skade under Regimentet, modtager han , som førhen anført den godtgørelse, som tilkendes kommunen til at stille med en ny hest, som han da stiller.

4): Skulle foderværten dø inden for de 5 år, er det hans enke eller boet frit forlange at blive løst fra accorden til den, efter mandens dødsdag næst følgende 23 maj.

5): Ved den afholdte licitation blev hesten tilkendt gårdmand Niels Lyngholm i Farre, som derfor erholder som fodervært af kommunen en årlig godtgørelse af 54 Rd.

B: På en klage til Amtet fra Christen Pedersens kone i Farre, var klaget over hendes datters behandling i skolen med andet mere. Denne klage blev afvist af Skoledirektionen ifølge indhentede oplysninger.

Ligeledes havde beboerne af Farre Hede fået afslag på deres antragende om at opføre en skole på Farre Hede, og henvistes indtil videre at søge Farre skole med deres børn, med mindre de på egen lovformelig måde kan drage omsorg for deres undervisning.

C: Ifølge åbent brev er indkaldt til nyt Folketingsvalg den 14 juni dette år, og som medlem af valgbestyrelsen blev dertil i dag valgt gårdmand Erhard Lassen på Farre mark.

D: En klage fra kromanden i Låsby over vejen fra Randers til Vejle gennem Farre var indkommet til Amtet, og på denne erklærede sogneforstanderskabet, at det skulle sørge for indtil videre at afhjælpe de forefindende mangler, så den blev i farbar stand.

E: Valget af ny brandtaxationsmænd for bygninger blev foretaget. De ældre blev genvalgt, nemlig brandfoged gårdmand Jens Christian Jensen, sognefoged gårdmand Peder Rasmussen og gårdmand Niels Lyngholm alle af Farre for Sporup sogn, og sognefoged Rasmus Jensen i Klintrup, gårdmændene Jens Bach og Peder Christensen i Røgen for Røgen sogn.

Den 4 juli 1861 var et sogneforstanderskabs møde på sædvanlig sted og samtlige var mødt. Følgende behandles:

1: Et brev fra Amtet af 25 juni fremlagdes, hvori sogneforstanderskabet underrettedes om at ifølge Forordning af 19 februar om udrivelse af tiendeafgifter for føl, kalve, lam osv., var amtsrådsmedlem proprietær Bjørn fra Silkeborg udnævnt af Ministeriet til formand for kommissionen des angående i Skanderborg amt, og sogneforstanderskabet pålagdes nu at vælge et medlem for pastoratets vedkommende. Enstemmigt valgt blev gårdmand Christian Jørgensen i Skannerup, Gjærn Pastorat.

2: Gårdmand Jens Nielsen i Lyngby ønskede sig fritaget for sin bestilling som vandsynsmand for Røgen – Sporup sogne, og da forstanderskabet billigede hans grunde, og foreslår herved gårdmand Jens Pedersen i Røgen beskikket hertil.

3: For forstanderskabet fremlagdes en indsigelse fra Lyngby beboere og flere beboere af Røgen, Klintrup og Oustrup, om den påtænkte opførelse af den nye skole på skolejorden skråt over for præstegården. De vil have skolen beliggende, hvor den er nu, underkastet en hovedreparation. De anførte, at grunden til at skolen skulle flyttes var, at der på stedet ikke var tilstrækkelig plads til have, gymnastik og legeplads, men at nu det hus, som ligger tværs overfor med have, kunne købes for 620 Rd., og at dette hus kunne indrettes til udhus, og skolehuset underkastes en hovedreparation.

Hovedgrunden, hvorfor de holder på den plads, hvor skolen ligger, er vejlængden, at der var snelæg og uføre på det stykke mellem den gamle skole og den påtænkte plads, og at børnene, som ved den gamle skole var midt i byen, bedre sted for fodtøj osv.. De anførte, at ingen beboere, vel næppe mere end en enkelt, har nu bedre tilladte afstand til skolen, hvor den er nu, indrømmer dog at, at en del af de skolesøgende børn skulle passere det omtalte stykke og forbi den påtænkte plads, men at de da kunne skifte fodtøj i byen. Endelig anfører de, at på den påtænkte sted, er byggegrunden slet (der er tørvejord allerede ved en ringe dybde). Der vil blive meget fugtigt, selv om der bliver drænet, og der vil på den foreslåede plads være kastevinde, altså vil den være vanskelig at vedligeholde osv.

I anledning af dette andragende var der fra sognepræsten fremlagt og oplæst en del bemærkninger og oplysninger angående dette andragende og denne sag, hvoraf en afskrift forefindes i præstens conceptbog. Ligeledes fremlagdes et indlæg herimod fra flere beboere i Røgen stilet til skoledirektionen, hvorved Lyngby – beboernes og de Oustrups andragende og anførelse gengives og hvoraf en genpartoppebæres. Af sogneforstanderskabet tiltrådte formanden Christian Jensen i Røgen og gårdmand Knud Poulsen i Røgen det mod andragenet stilet erklæring af flere beboere, som de derfor havde underskrevet.

Sogneforstander gårdmand Rasmus Hansen tiltrådte derimod Lyngby – beboernes andragende, Søren Andersen fra Lyngby var også på deres side. De øvrige var af Farre skoledistrikt og uinteresserede i sagen, de ville helst være udenfor at afgive nogen erklæring på det senere indkomne, da de en gang har undertegnet, og kan for øjeblikket ikke bedømme, hvad der er rigtigt, da der er børn på begge sider, som har lang skolevej, og meget taler både for og imod i begge sager.

13. august 1861 var et sogneforstanderskabsmøde i Røgen skole, og herved foretoges følgende sager:

1: Fra provsten var tilsendt Lyngbybeboerne med flere andragende mod, at Røgen skole flyttes til den påtænkte plads, da provsten ved at modtage denne, tillige med at have modtaget 4 erklæringer fra flere mænd, såvel i som udenfor Røgen sogn, og disse som ikke har været fremlagt sogneforstanderskabet, muligvis kunne bevirke yderlige bemærkninger desangående. sogneforstanderskabet afgav følgende erklæring:

A: Ifølge erklæring fra Søren Nielsen har han ej tidligere villet sælge sit hus, det var først efter at han var blevet gift, men i mødet blev det ytret, at dette hus muligvis kunne købes for 600 Rd. Eller derved, hvorimod sogneforstanderskabet denne gang fandt, at udgifterne ville forøges for meget, og derfor blev der ej siden talt om dette køb, men om at flytte skolen ned på pladsen overfor præstegården, og da ikke blot forstanderskabet, men de fleste af beboerne var enige, blev dette indstillet.

B: Om den vej mellem skolen og huset, som nu Peder Christensen Christen Sørensen vil afstå til skolen må anføres, at det i grunden var en fællesvej.

C: Om vejen fra den gamle skole til pladsen, som 2 mænd af sognet, 3 sognefogeder og 4 mænd udensogns erklærer, at der er et uføre i regnvej og tøbrud, må vi erklære, at siden det værste stykke vej er istandsat af sognepræsten, er den god og ingen uføre i forhold til andre veje i regnvej og tøbrud.

Desuden er vejen en bakke med godt fald, og når derfor grøfterne holdes ryddede, vil vandet straks løbe af, og vejen vil altid være god og farbar. De to sogneforstandere fra Lyngby og Klintrup S. Andersen og Rasmus Hansen tiltrådte ikke ovenstående, men holdt sig til Lyngby – beboernes andragende, og underskrev derfor ovenanførte erklæring.

2: Fra Fattigvæsenet i Århus var modtaget et brev hvori det pålagdes sogneforstanderskabet at afhente Karen Nielsdatters barn, som var hos faderen skomagersvend S. Andersen, som efter eget ønske havde opdraget det som sit eget barn, mod i de første 3 år at få 12 Rd. Årligt. Da bemeldte S. Andersen nu har nydt understøttelse af fattigvæsenet i Århus, har det modsat sig, at barnet bliver der. Det blev besluttet snarest mulig at afhente barnet og skaffe plads her i sognet til barnet.

11. december var forstanderskabet samlet i præstegården for at forfatte forsørgelsesplanen og ligningen til Fattigvæsenet i 1862. de fattige gav møde, og såvel forsørgelsesplanen som ligningen blev affattet og underskrevet, for derefter at henligge til eftersyn.

Endvidere blev valg på en brandfoged, i stedet for Christian Jensen i Røgen, som har begæret sin afsked som sådan, og i hans sted blev Christen Sørensen i Røgen valgt.

19 december var forstanderskabet samlet og følgende forhandlet:

1: Efter forudgående lovlig bekendtgørelse og efter at valglisten har henligget til eftersyn i 14 dage og i overensstemmelse af lov af 22 marts 1855 foretaget valg af nye sogneforstander. De fratrædende var: Gårdmand Christian Jensen i Røgen, gårdmand Erhard Lassen på Farre mark og husmand Søren Andersen i Lyngby, af de 24 vælgere som var fremmødt faldt stemmerne således:

Pastor Hubner fik 21 stemmer

Gårdmand Jens Andersen i Lyngby - 15

" Niels Pedersen i Krarup – 14

" Søren Bach i Oustrup – 9

" Christian Christensen i Farre – 4

" Laurs Pedersen i Farre - 2

" Peder Mikkelsen i Røgen – 2

" Mikkel Laursen i Lyngby – 2

" Knud Nielsen i Oustrup – 1

" Andreas Mathiasen i Sporuphuse – 1

Snedker Jens Peder Carlsen i Farre – 1

Altså fik pastor Hubner, Jens Andersen og Niels Pedersen de fleste stemmer, og blev valgt til sogneforstandere for de følgende 6 år.

2: Sogneforstanderskabet præsenterede foderværten, gårdmand Niels Lyngholm i Farre, den hest som var stillet i stedet for den distrikshest, der var kasseret ved sessionen, og på samme nye hest havde han sendt Amtet en dyrlægeattest på, at den var antagelig som distrikshest.

Pind'erne i Oustrup Gaarde

**Hvor kom de fra - en gang var de mange – hvor blev de af.
I dag er der jo ikke nogen tilbage i Røgen sogn.**

Skrevet af Knud Emil Pind i 2011.

Forord

I forbindelse med Røgen Forsamlingshus jubilæum i 2010 kom spørgsmålet ganske naturligt arkitekt Holger Pind? "Hvem var de der Pind'er?"

Jeg er blevet opfordret til at skrive lidt om Pind familiernes historie. Det gør jeg gerne.

Jeg vil dog begrænse mig til dem, der har tilknytning historisk til Oustrup Gaardene i Røgen sogn.

Tilbage til begyndelsen

Lad mig begynde med min tipoldefar der blev født i Farre i Sporup sogn den 20. januar 1795. Han blev døbt "Niels Jensen". Det gav mig lidt problemer, for hvor kom Pind navnet så fra?

Vi tager turen lidt længere tilbage

Min far fortalte – og det er mange år siden længe før jeg begyndte, at samle på slægten – at han mente, at vi havde Pind navnet fra Pinderne i Ørum eller Sdr. Vinge. Det skulle være på "mødrenes side".

Derfor har jeg forsøgt, at finde sammenfald til Pinderne i Velds og til Pinderne i den "Jyske gren". Den "kabale" er ikke gået op endnu.

I mellem de to slægtsgrene er der en kone, som først var gift med en Pind - fra den jyske gren - han døde tidligt 42 år gammel. Sene-re giftede hun sig igen og begge hendes 2 hold børn kom til at hedde Pind.

"Det er jo noget rod" når man skal finde ud af, hvordan tingene hænger sammen. Jeg kan godt lide, at der er rimelig orden på

tingene, så dokumentationen skal helst være i orden.

I dag ved jeg så, at Niels Jensen Pind's far - min tiptip oldefar - er Jens Rasmussen f. 1752 (ref. Disc. 81 pin #160832). Hans mor er Karen Nielsdatter f.1767. (ref. Disc. 81 pin # 160833). De blev gift 6. juli 1787. Jens Rasmussens mor skulle hedde Karen Andersdatter født i ca.1707.☐

Hendes søster er den Maren Andersdatter, som var gift med Jens Christian Høilund/pind (han kaldte sig skiftevis Høilund og Pind) født i 1698 - død i Sdr. Vinge i 1772. De fik børn sammen i tiden 1727 til 1745 i alt 9 børn.

Maren døde i 1773 hvilket passer med, at hendes bror Chresten Andersen Pind skulle have taget sig af hende i 1 - 1½ år før hun døde, ca. tiden efter Jens Christian Høilund/Pind døde.

Anders Pind (her kom Pind - navnet) havde 4 børn: Jacob, Chresten, Karen og Maren. Altså far til Karen Andersdatter.

I 1720 nævnes Jacob Christensen i justitsprotokollen, som stokke-
mand sammen med de andre 5 mænd i Vrangstrup, Granlev Sogn.

Hans søn Anders Pind nævnes i justitsprotokollen 1719, han havde været på ulovlig skovhugst.

Anders og hans kone døde begge i 1756, de fik fattighjælp.

Jeg ved godt det virker lidt bagvendt med den rækkefølge, men der giver en god oversigt langt tilbage i det mere usikre.

Hvor om alting er, så hænger det ret godt sammen.

Tilbage til Niels Jensen

Niels blev gift 2 gange, sådan kan det jo gå, også den gang. Hans første kone hed Kristine Kristensen. De nåede ikke at få børn sammen.

Hans anden kone hed Abelone Rasmusdatter født den 23. oktober 1798. De blev gift 15. januar 1825 i Røgen.

Niels og Abelone fik 4 drenge og 4 piger.

Drengene:

1a. Rasmus Nielsen Pind født 25. Februar 1825 og døde 15. marts 1848. Han var så vidt jeg ved ikke med i 3 års krigen. Det første slag her fandt sted den 9. april 1848 ved Bov.

2a. Jens Nielsen Pind født 20. marts 1826.

3a. Knud Nielsen Pind født 2. april 1829.

4a Niels Nielsen Pind født 23. januar 1832.

Med fare for at blive stillet for en ligestillings dommer, vil jeg springe piger over i denne sammenhæng. Pigerne har nemlig ikke båret Pind navnet videre, - så derfor!

Lidt gårdhistorie

Oprindelig var Oustrup Gaarde en "ensteds" gård under klostret. Senere 2 tvilling gårde - fæstegårde. En tid krongods. På et tidspunkt boede der tre familier på de to gårde.

(Oustrup Østergaard - Oustrupgaarden og Oustruplund. I nævnte rækkefølge)

Gård nr. 1: Den vestlige blev udflyttet i tiden 1854 – 1857 efter, at Søren Bak havde købt den af grevskabet. Den nye gård ligger nogle hundrede meter nord for den gamle gård, og hedder

Oustruplund. Oustrup gårdene var berømte for deres hesteopdræt og kongen byttede heste her, når han rejste i Jylland. Den gamle gård nr. 1 blev revet ned på nær et aftægts hus, som lå tilbage i nogle få år.

Jeg burde sikkert nok vide, hvem der boede der, men det bliver et godt gæt på Rasmus Nielsens enke Sidsel Jensdatter.

Gård nr. 2: Den østre, den blev Niels Jensen Pind fæster på i 1827, og den 1. maj 1852 skrev Niels købekontrakt med Frisenborg og overtog så gården som ejendom.

Han skrev under med "ført hånd" - han kunne ikke skrive sit eget navn.

Niels Jensen Pind døde 20. februar 1856.

Hans kone Abelone døde 30. april 1859.

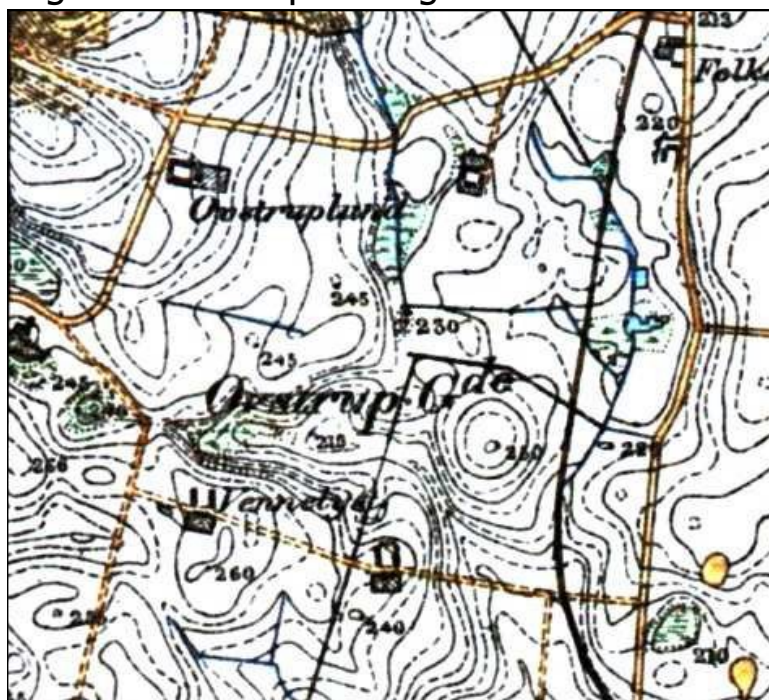
Jorden til Oustrup Østergaard blev delt

Den 3. februar 1858 blev jorden delt mellem hans tre sønner Niels, Jens og Knud. - i 3 lige store parceller. (Matr. nr. 2a, 2b og 2c). Rasmus var som nævnt død i 1848.

Der blev bygget 2 nye ens gårde. Oustrup Østergaard til Knud.

- mellem den og den gamle gård, blev bygget en gård, der kom til at hedde Vennely til Jens.

(Gårnavnet fremgår af gamle kort, fra den tid. (målebords blade 1842-1899))

Niels, den yngste søn fik den gamle gård.

Det var omkring det tidspunkt, bønderne havde lært sig og grave mergel op og mergle markerne. Det indebar, at udbyttet på jorden blev 3 dobbelt. Det forklarer, at det samme stykke jord med rimelighed kunne bære tre gårde.

2a. Jens Nielsen Pind giftede sig i 1861 med Else Andersen enke efter Anders Andersen, hun havde en gård i Tvillum. Hun havde også 9 børn af første ægteskab og jeg tror ikke hun og Jens fik børn sammen. Jeg har ikke kunnet finde nogen efterkommere. Så her stopper så denne gren af Pind navnet.

Da Jens blev gift solgte han Vennely til "fremmede", hvorefter Niels omgående købte gaarden tilbage.

Niels rev den gamle Oustrupgaard nr. 2 ned og flyttede ind i Vennely, som herefter kom til at hedde Oustrupgaarden. Niels havde nu den nye gård og dobbelt så meget jord, som der hørte til Oustrup Østergaard.

(Oustrup Østergaard og Oustrupgaarden)

Tilbage til familiehistorien

3a. Knud Nielsen Pind født 2. april 1829 blev gift med Ane Kirstine Sørensen født 5. november 1841 i Grinderslev Kloster. Ane var født uden for ægteskab. Hendes far erkendte dog fadderskabet.

De fik følgende børn sammen:

- 1b. Knud Nielsen Pind. Født 19. oktober 1864. Død 1947.
- 2b. Abalone Caroline Nielsen Pind. Født 10. september 1867.
- 3b. Rasmus Nielsen Pind. Født 14. august 1870.
- 4b. Janus Nielsen Pind. Født 27. august 1872. Død 2. februar 1872.
- 5b. Janus Nielsen Pind. Født 5. november 1873.
- 6b. Søren Nielsen Pind. Født 23. oktober 1875. Død 23. december 1958.
- 7b. Ane Kjerstine Nielsen Pind. Født 27. marts 1877.
- 8b. Sine Nielsen Pind. Født 14. april 1879. Død 27. april 1879.
- 9b. Thorvald Nielsen Pind. Født 25. juli 1981.

3a. Knud døde 22. juli 1884.

Hans kone Ane Kirstine Sørensen drev gården med en bestyrer frem til 1891.

(Niels Nielsen Pind)

1b. Sønnen Niels Nielsen Pind født 19. oktober 1864 i Oustrup Østergaard. Gift med Mette Lene Mathiasen fra Skytskjærlund i Røgen født 2. august 1866.

De blev gift 28. oktober 1892. De er begge begravet på kirkegården i Karlebo.

Lidt gård historie:

Niels Nielsen Pind overtog og drev Oustrup Østergaard til 1923. Hvor han solgte gården til Peder Jensen fra Toustrup, som drev gården til 1947. Peder Jensen er søn af en kusine til Niels N. Pind.

Tilbage til familie historien

1b. Niels og hans kone Mette Lene fik i alt 12 børn:

1c. Knud Nielsen Pind og

2c. Rasmus Nielsen Pind - tvillinger født 14. maj 1893 døde da de blev født.

3c. Knud Pind. Født 9. september 1894. Døde på Usserød Sygehus 1975.

4c. Rasmus Pind. Født 15. marts 1896. Døde i 1976 i Skærød ved Helsingør.

5c. Holger Pind og

6c. Ane Kirstine Pind - tvillinger født 12. maj 1898. Døde 13. maj 1898. og 15. maj 1898 i Oustrup.

7c. Holger Pind. Født 4 juni 1899.

8c. Ane Kirstine Pind. Født 30. juli 1900.

9c. Verner Pind. Født 1. oktober 1901.

10c. Thorvald Pind. Født 27. januar 1903.

11c. Frode Pind. Født 26. februar 1906. Døde i Karlebo 1966 af kræft.

12c. Signe Marie Pind. Født 2.marts 1909. Døde 21. marts 1923.

3c. Knud Pind. Det er min far!

Han blev som soldat sendt til Sjælland og indkvarteret hos Anders Olsen på Stenagergaard i landsbyen Karlebo 10 km øst for Hillerød.

Det var begyndelsen på "udvandringen" fra Oustrup til Karlebo.

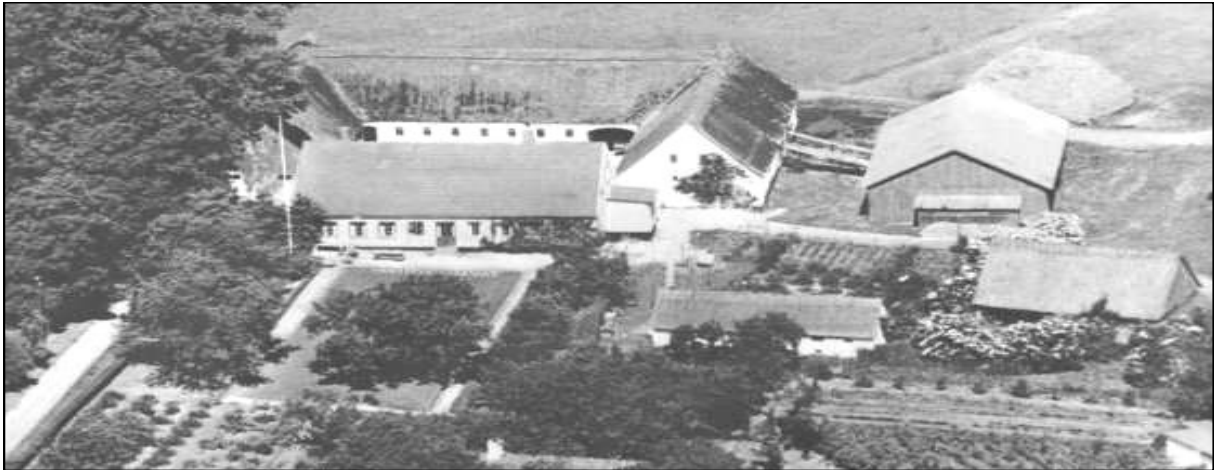
Lidt gård historie

Stenagergård var en gammel gård, der har ligget der siden langt tilbage. Der var et gammelt stuehus, som blev brugt til aftægtshus. En udlænge, som blev brugt til hønsehus, da jeg var barn. Der var gammeldags wc i den ene ende af hønsehuset og der var en stor gammel lade, som blev brugt til at opbevare landbrugsmaskinerne i.

I 1861 blev der bygget et nyt stuehus med tagsten på taget og tre udlængere med stalde og vognport. De var stråtækte. Der blev senere bygget en fin ny lade bygning med bliktag. Her stod tærskværk og kværn.

Gården var ejet af Anders Olsen født 8. maj 1832. Han var gift med Karen Marie Sørensen, som desværre døde tidligt i ægteskabet.

Anders havde overtaget gården samtidig med, at den nye gård blev bygget. Anders var meget afholdt i Karlebo. Der findes et stort familiegravsted på kirkegården. Anders Olsen døde 3. september 1916.

(Stenagergaard i Karlebo)

Deres søn Søren Olsen født 27. april 1867 havde i nogle år drevet en gård Dyrelund på Uvelse Mark syd for Hillerød. Han var gift med Kirstine Sørensen født 7. februar 1869 og de havde 2 tvilling piger Karen Marie Agnes Olsen og Katrine Hansine Olsen født 27. februar 1896. Søren Olsen tog aktiv del i lokalsamfundet og var valgt som sognerådsmedlem. Dengang holdt man sognerådsmøderne på skift hos de forskellige sognerådsmedlemmer. Det siges, at det var særlig godt, når møderne blev holdt hos Søren Olsen, her fik de særlig god mad.

(Gården Dyrelund)

Tilbage til Pind familie historien

3c. Knud Pind fik øjensynligt et godt øje til Karen den ene af pigerne, så efter afslutning af soldatertiden, kom han tilbage og blev bestyrer på Stenagergaard.

Han blev gift med Karen 27. marts 1919.
Han blev så forpagter på gården og senere ejer. Knud Pind og Karen fik 4 børn sammen alle bosat på Sjælland.

(Karen Marie)

Lidt gård historie

Efter at Niels Nielsen Pind solgte Oustrup Østergaard i 1923, købte han en anden mindre gård i Skannerup.

Den havde han kun i kort tid, hvorefter hans søn Rasmus Pind overtog gården i Skannerup. Og drev den et par år.

Tilbage til Familie historien

4c Rasmus Pind

Rasmus blev gift med Karen Marie Magdalene Jensen. De blev gift 1928 i Kirke Helsinge. Karen havde penge med hjemmefra, det gjorde dem i stand til at købe gården i Skannerup. De fik 2 drenge sammen. Johannes blev født i Skannerup og Erik blev født i Karlebo.

Tilbage til Familie historien i Karlebo

Søren Olsen døde 23. november 1928.

Kirstine Sørensen (hans kone) døde 16. november 1928.

Karen Marie Agnes Olsen gift med Knud Pind døde 4. april 1929.

3c. Knud Pind stod så alene tilbage på Stenagergaard med 4 mindre børn.

1b. Niels Nielsen Pind og Mette Lene flyttede så til Karlebo og boede i det gamle stuehus, som således blev til deres aftægtsbolig. I folketællingen står de opført med erhverv som slagtere.

Knud Pind fik en husbestyrerinde. Det var Thora Marie Nielsen født 11. april 1901 på Lille Trelleborggaard i Hejningesogn ved Slagelse. De blev gift 26. december 1930 i Vemmelev Kirke.

De fik 2 børn sammen:
Først en dreng der døde ved fødslen 20. januar 1932.
Knud Emil Pind, født på fastelavns søndag 23. februar 1936.

(Thora Marie Nielsen)

Det var tæt på også at gå galt anden gang, men en dygtig jordemoder fik liv i mig efter ca. 20 minutter med skiftevis en tur i varmt og kold vand og klask i bagdelen. Knud Pind var i en periode medlem af sognerådet og skattevurderingsmand. Han var kirkeværge ved Karlebo Kirke i mange år. Han var også med, når kommandanten for Kronborg mødte op for den årlige kransenedlæggelse ved gravstenen for de faldne soldater.

7c. Holger Pind. Arkitekten var meget aktiv og har mange flotte byggerier på samvittigheden. Han blev gift 3 gange. Rigmor Jepsen døde i barselsseng 4. november 1931. Ellen Pind har jeg ikke oplysninger om. Kitty Pind havde en søn Tage født 1. januar 1927. som Holger har adopteret. Tage er også arkitekt.

Holger var håndværker i ordets bedste betydning – uddannet som tømrer og bygningskonstruktør. Holger satte sit præg på Karlebo.

(Karlebo Centralskole)

Holger tegnede nyt forsamlingshus og en ny centralskole i Karlebo. Ligeledes en ny centralskole i Nivå (også Karlebo Kommune, strandsognet). Også på Bornholm har han tegnet en Centralskole-Forsamlingshuset i Røgen var han absolut en udfarende kraft for. Det var et rent frivillighedsarbejde, som alle lokale stod sammen om.

Ca. 150 biografer nåede Holger Pind at tegne, mange senere ombygninger og moderniseringer har han også stået for.

(Til højre Holger Pind under byggeriet af Røgen Forsamlingshus)

4c. Rasmus Pind

Rasmus solgte gården i Skannerup og flyttede til Karlebo, hvor han kørte "Lillebil" i byen. Holger Pind stod for tegning af en lille bungalow i Karlebo til Karen og Rasmus.

Huset fremtræder i dag nyrenoveret og i fin stand med nyt tag.

Senere købte Rasmus jord af Helsing Kommune og plantede frugttræer og byggede en lille gård i Skærød. Hans yngste søn Erik drev en stor VVS forretning og havde 6-7 service biler kørende i hele Nord Sjælland.

Erik døde efter en trafikulykke syd for Hillerød kort tid efter at hans far var død. De er begge begravet på kirkegården i Helsingør. Da Karen døde nogle år efter, havde hun bestemt, at hun skulle begraves blandt de "ukendte" på Helsingør Kirkegård og familiens gravsted skulle nedlægges. Denne beslutning skal ses i lyset af, at deres eneste efterlevende søn Johannes var bosat i Sverige.

Rasmus solgte jorden fra og byggede et nyt hus, hvor familien boede deres sidste leveår. Her har en slagter nu sin forretning.

(Billedet viser Karen, Mette Lene, Niels Nielsen Pind og Rasmus Pind)

Johannes boede på det tidspunkt fast i Sverige. Den ældste søn var uddannet erhvervsgartner og arbejdede en tid i Sverige ved et stort drivhusgartneri. Senere tog han ud og sejle. Var en tid ansat ved jernbanerne i Syd Afrika. Kom tilbage til Sverige og blev gift i

Gøteborg. Hans første kone døde efter kort tid. Han bor stadig i Sverige sammen med en hans anden kone der er fra Tailand.

11c. Frode Pind

Frode kom også til Karlebo, han fik præstegårdsjorden. Holger Pind tegnede et nydeligt hus med kælder og en udlænge med stald til Frode. Frode boede der det meste af sit liv, men købte en større gård Kålhavegård på Karlebo Overdrev. Her boede han få år, til han døde.

Frode blev gift med Edit født 21. december 1909. De blev gift 6. marts 1936. De fik 3 børn 2 drenge og en pige.

Frode havde en drøm om, at han skulle arbejde hårdt, og tjene mange penge, så han en dag kunne købe Oustrup Østergård tilbage i familiens eje.

(Hans første lille gård er i dag bygget en del om og udlængen er blevet til 2 Lejligheder.)

9c. Verner Pind

Verner Pind kom til Karlebo som karl og fodermester på en af gårdene. Han blev gift med Ellen Kirstine Jørgensen født 12. maj 1908 i Boelslunde. De blev gift 26. december 1932 i Karlebo Kirke. De fik 5 børn 3 piger og 2 drenge. Verner fik senere en mindre gård i Skibby.

10c. Thorvald Pind

Blev håndskomager på Amager. Han var en flittig gæst på Oustrup Østergård og kom gerne på besøg hos familien Lambertsen. Han kom kørende på en lille motorcykel. Han blev aldrig gift, og havde ingen børn, men han havde i hans sidste mange år en god veninde. Han efterlod sig en pæn sum penge da han døde.

(Thorvald Pind)

8c Ane Kirstine Pind

Ane Kirstine Pind kom også til Karlebo Kommune hun blev gift med Viktor Georg Nielsen født i 1895, de blev gift i Store Hedninge 14. november 1925. Viktor blev gårdejer i Vejenbrød. De fik en datter Agnethe, som stædigt beholdt Pind navnet, også efter at hun blev gift.

5b. Janus Nielsen Pind, født 5. november 1873 i Oustrup Østergaard. Han blev gift med Johanne Katrine Olesen født 7. september 1876, død 28. april 1946. De blev gift 18. februar 1898.

De fik 7 børn, 3 drenge og 4 piger:

1d. Anna Katrine Nielsen Pind, født 22. september 1898 - død 6. juni 1926.

2d. Ingeborg Nielsen Pind, født 2. marts 1902.

3d. Knud Nielsen Pind, født 22. april 1904.

4d. Johannes Nielsen Pind, født 25. september 1907.

5d. Dagny Margrethe Nielsen Pind, født 16. oktober 1909.

6d. Magnus Gunder Nielsen Pind, født 3. marts 1914 - død 11. november 1990.

7d. Gerda Nielsen Pind, født 12. maj 1912.

1d. Anna blev gift med Hans Carstensen. Ingen børn

2d. Ingeborg blev gift med Jens Bødker.

De fik en datter, Anna Marie Bødker.

3d. Knud blev gift med Maja Tagebo Johansen.

De fik 2 drenge, Aage Tagebo Pind og Gunnar Pind.

4d. Johannes blev gift Ella Hansen.

5d. Dagny Pind

6d. Magnus blev gift med Vibeke Gram Andersen.

De fik tre børn, Hanne Pind, Mogens Pind og Karin Pind.

7d. Gerda blev gift med Bent Poulsen. De fik 3 børn, Johannes Poulsen, Erik Poulsen og Elisabeth Pind Poulsen. Denne gren af Pind'erne slog sig så vidt jeg ved ned forskellige steder i Jylland. Der er dog en undtagelse Magnus, han var i mange år skoleinspektør i Brøndbyøster.

(Magnus fotograferet sammen med en skoleklasse)

6b. Søren Nielsen Pind, født 23 oktober 1873 i Oustrup Østergaard.

Han blev gift med Johanne Nielsen født 4. november 1875 i Røgen Østergaard. De blev gift 13. januar 1899.

De fik 5 børn:

1e. Gudrun Marie Pind, født 11. november 1900, død 24. november 1946.

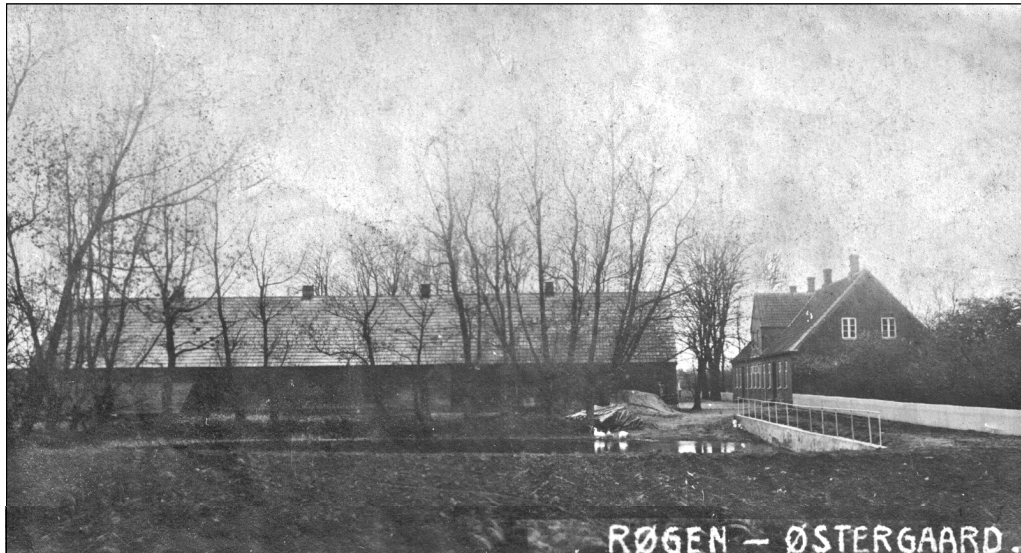
Det fremgår at gravstenen på Røgen Kirkegård at hun var gift Petersen.

2e. Knud Ejnar Pind, Født 7. maj 1902.

3e. Marie Pind, født 25. juni 1903, død 1. september 1979.

4e. Tage Pind, født 3. februar 1905. Han drev et mindre landbrug på 10 Tdr. Ld. fra 1933 til 1948.

5e. 1 Pige der døde før dåb, født 12. april 1906.

4 a. Niels Nielsen Pind født 23. januar 1832

Niels har jeg ikke så mange efterretninger om. Han blev gift med Kirstine Christensen født 3. februar 1845. De fik 3 børn:

Niels Pind Nielsen, født 10. marts 1870, død 13. april 1870.

Abelone Nielsen Pind, født 5. september 1871. Hun blev gift med Jens Lauris Jensen 27 oktober 1891. Jens var født i 1867.

Karen Marie Nielsen Pind, født 29. oktober 1872, død 29. juni 1910. Hun blev gift Peder Jensen, ejer af Oustrup Østergaard. Peder var født i Haldum 1. september 1872 og han døde 31. marts 1953. De blev gift 4. november 1898 i Røgen Kirke. Peder var 2. gang gift med Cathrine Marie Petersen, hun var født 3. november 1881. og døde 24. april 1935. De blev gift 26. september 1912 i Røgen Kirke. Cathrine var forskolelærerinde i Røgen By og sogn. De er alle tre begravet på Røgen Kirkegård.

9b. Thorvald Nielsen Pind

Thorvald Nielsen Pind. Født 25. juli 1881 i Oustrup Østergaard kom til København og var i mange år ansat, som indkøbschef i hvidevarereafdelingen i Magasin du Nord. Thorvald skrev sangen til festen ved indvielsen af det ny Røgen Forsamlingshus.

Ovenstående er et udpluk fra min slægtsforskning. Oplysningerne skal ikke opfattes som garanteret fejlfri, men jeg har gjort mit bedste. Jeg håber, at andre kan have glæde af at læse om Pind familierne. Hvis interessen er blevet styrket, så er min hjemmeside et besøg værd. Find den her www.fogh-pind.dk, den har over 23.000 besøgene på årsbasis.

Kalkmøller?

Hvaffor en Kalkmøller ?

Nå, Thorvald Ejner Møller i Røgen!

Skrevet af Ada Lemeke Møller

De fleste, der læser denne artikel, ved sikkert godt, hvem Kalkmøller var. – Det var jo ham den festlige, med de mange gode historier og det altid gode humør. Ham, der kørte rundt og solgte jordbrugs-kalk, såsæd og alt muligt andet fra honning og æbler til reb, mælkejunger og børnecykler. --- Ja, netop! --- Men hvem var han egentlig, Kalkmøller?

Han var barnefødt i Lading, hvor hans far var mejeribestyrer. Var enebarn og nok lidt af en vildbasse, men havde mange gode kammerater, som han var anfører for, når der skulle udføres – uskyldige skarnsstreger. Han var et godt hoved i skolen, men havde store problemer med at læse på grund af en voldsom ordblindhed.

Men han har alle dage været utrolig interesseret og videbegærlig og har været bevidst om, at kan man ikke læse sig til det, må man spørge sig til det, og han har aldrig været bange for at stille spørgsmål til ministre og biskopper, når de holdt foredrag i diverse foreninger og ved større møder.

Som ung tog han på 3 forskellige kendte landbrugs- og højskoler. Han var helt klar over, at man må tilegne sig en grundig viden om det, man beskæftiger sig med - - og han har vel været klar over, at han skulle satse på noget inden for landbrug.

Midt i 1920`erne tog han til U.S.A., Staterne, som man sagde dengang. Han startede med at være røgter og malker derovre : maler, tapetsere, mejetærskefører, fabriksarbejder på en bilfabrik i Detroit. For en del af de opsparede penge købte han hen mod slutningen af sit ophold en gammel Ford og krydsede rundt i U.S.A. – kom endda helt til Mexico.

Han tog hjem til Danmark igen, lige inden det store økonomiske krak i `29. Blev forvalter på hovedgården lundbæk ved Nibe. Fartede lidt rundt og købte i 1934 Stensgård ved Gl. Ry (ca. 100 tdr.lid.) - - og slog sig efter nogle på fåreavl – og hvorfor? Thv. – citat: " Fordi vi her på timiansejgen flere gange har mærket midsommereens svidende tørke, og fordi en græsmark ikke kræver nær det arbejde, andre afgrøder kræver. - - og så er der jordens bonitet. Den er ikke lige god overalt her på gården. En hel del jorder (magre sandjordsarealer og lyngbakker) egner sig ikke til opdyrking. Fåret er et nøjsomt dyr og kræver ikke nævneværdig pasning." – Og der blev i sandhed ofte et magert udbytte, selvom min mor Valborg, i ferietiden, drev bondegårdspensionat for byfolk, kunne det ikke løbe rundt.

Ud over pensionatsgæster, som kun var der i sommerperioden, dukkede der af og til landevejsriddere op. De havde sat et bestemt mærke oppe ved vejen, og andre farende svende vidste så, at her kunne man finde mad og husly --- måske en arbejdstjans. Det var folk, min far havde mødt på de forskellige større gårde og godser, hvor han havde arbejdet som en slags mellemleder. Det var folk, som havde haft løst og dårligt betalt arbejde nederst i hierarkiet --- og nu var havnet på landevejen. – Som der står i en gammel artikel om min far: "Han er sine standsfællers (landmændenes) stærke våbendrager, et markant og tænksomt menneske – og med et stort hjerte over for folk på livets skyggeside."

Sommeren 1954 blev gården solgt. Den gård, der havde betydet så meget for min far, og som han altid stolt viste frem. Nu var det også slut med de lange familie-traveture ud til den lyngklædte bakketop, hvorfra der var en fantastisk udsigt over Mossø området. – Pr. 1. august '54 flyttede vi til et rimeligt stort hus med tilhørende gårdlænge og hønsehus + nogle få tdr. land i Røgen. Min far havde gennem sin landbrugsinteresse fået kontakt til et firma, der solgte jordbrugskalk, (og senere såsæd) til landmænd. Og han startede så med --- på sin gl. Harley-Davidson motorcykel, at opsøge mulige kunder i midt – øst Jylland. Lønningen var ringe, og det meste fik han vel gennem en mager provision.

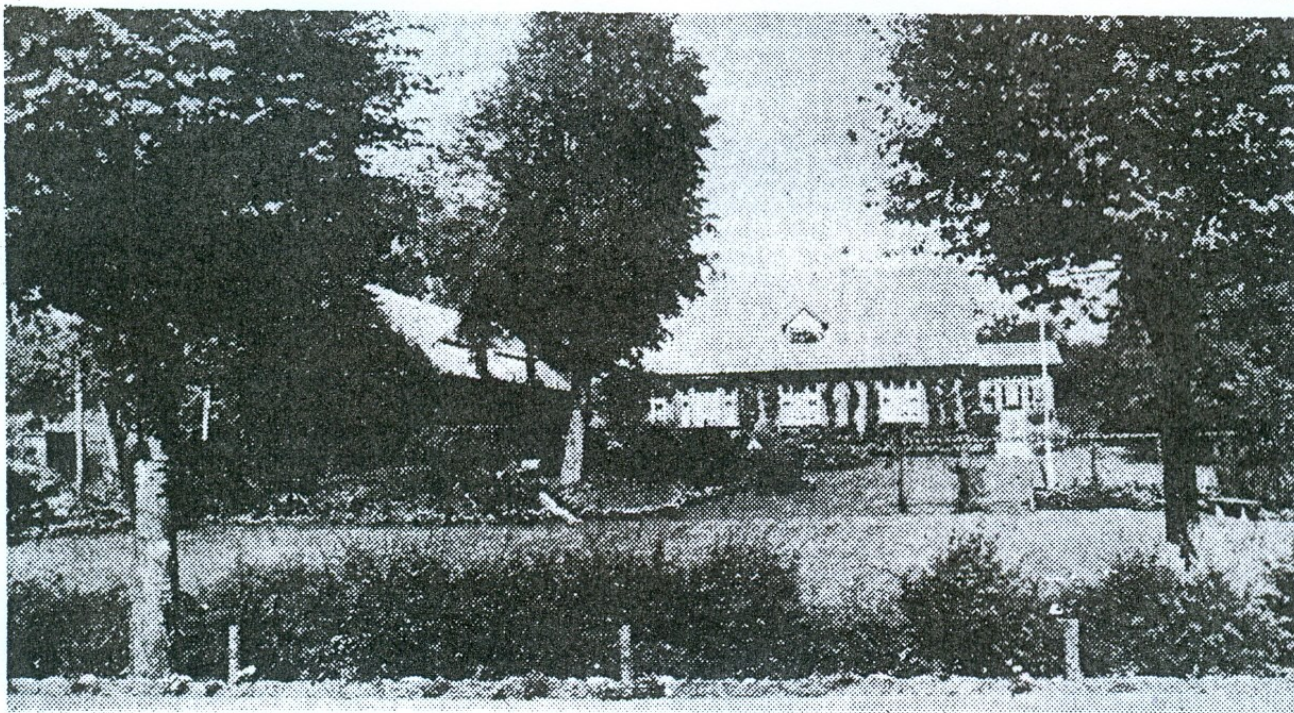
Min mor skulle derfor have hønsehold og gæs --- okkuperede det meste af plænearealet! – Derudover blev der for enden af en mark udlagt et ret stort areal til kartofler og grøntsager, så vi kunne

være næsten selvforsynende. Der var nemlig også blevet installeret et par grise i udhuslængen + indrettet dueslag. – Og due-steg, det var bare festmiddag!

I løbet af ret få år blev Harley Davidson'en udskiftet med en brugt Ford-bil. Det var ikke luksus, men dog betydeligt bedre end en motorcykel. Næste ting op ad stigen var indkøb af en lille Folkevogn ("Boblen") --- der så senere igen blev udskiftet med diverse folkevogne i større og bedre modeller. Der var også sket ændringer inde i huset --- og det stykke græsmark, toften, som lå mellem haven og Silkeborgvej, var blevet inddraget til have. Det var min mors afdeling, og hun gjorde rigtig meget ud af indretningen, men min far klarede det tunge arbejde. De fik endda en gang en "Nettestatuette" for at opfylde betingelserne om, "at nette omgivelserne på særlig måde og sådan, at også andre kan glæde sig derafter."

Alle forbigående kan få lejlighed til at glæde sig over den Møller'ske have i Røgen. Her er den, som den tager sig ud fra vejen.

Jyllands-Postens Nette til Røgen ved Hammel

Fru Valborg Møller på en bæk i haven med sin Nette.

En smuk have kan være til glæde for andre end ejeren selv. Prøv at se på billedet, som viser en have i Røgen på Hammel-egnen. Den tilhører repræsentant *Thv. Møller* og hans kone, fru *Valborg Møller*, og ligger ud til vejkrødset midt i byen.

Da ægteparret Møller for 12 år siden afstod deres ejendom, Stensgård ved Ry, og købte stedet, var haven mindre, for der var markjord yderst mod vejen og desuden en hæk for. Siden er dette areal lagt til haven, hækken er ryddet, og hen under de opstammede elmetræer langs vejen ser man nu den store have med skrånende plæne, blomsterarrangementer og bænke.

Enkelte fritstående træer er bevaret, men sådan at udsigten til havens øverste parti er fri. Også den bag huset liggende del af haven samt den udvendige side af hegnet langs sidevejen bærer vidnesbyrd om ejernes skønhedssans og blomsterglæde.

Der er adskillige kønne haver på egnen, også i Røgen, f. eks. nabohaven til den nævnte, men ægteparret Møllers have fremtræder med sine plæner, staudebæde og træer ganske usædvanlig kønt. *Jyllands-Posten* har

afleveret en Nette-statue til dens ejerpar, som absolut må siges at opfylde betingelserne for at få statuetten: at nette omgivelserne på særlig måde og sådan, at også andre kan glæde sig derved. *Silvanus.*

Efterhånden gik det rigtig godt, ja, det gik endda så godt, at min far stod øverst på den i skolestuen fremlagte liste over, hvem i byen der betalte mest skat (Ja, det var dengang.) Hen mod slutningen af 1970'erne blev min mor kræftsyg og døde af sin sygdom i oktober 1980. Det var et hårdt slag for min far, for selvom han ikke var så meget hjemme --- faktisk kun om søndagen, og da ofte havde travlt med havearbejde eller rebslagning i det gamle hønsehus, --- så var det jo hyggeligt og rart at komme hjem til et oplyst og varmt hus og en god kone.

I en del år efter min mors død blev han boende i huset, og fortsatte med som før, at køre rundt og sælge kalk, såsæd, reb, honning + lidt diverse. Som en landmand, vi aflagde besøg hos i min fars sidste år, sagde: "Vi vil savne ham den dag, han ikke er mere. Han er altid god for en hyggelig historie og altid i godt humør. Og så er han jo et stykke kulturhistorisk indslag, der forsvinder, når han er væk. – Han er jo en moderne, en motoriseret husekræmmer med hans bytten og sælger af lidt af hvert fra honning og æbler til reb, mælkejunger og børnecykler."

Efterhånden kneb det med helbredet, og han fik med et års mellemrum, et par hjerneblødninger. Den første kom han over, men var tydeligt svækket, den næste svækkede ham så meget, at han mistede talens brug --- men han forstod det meste. – Det var også gået ud over førligheden, men han trænede ihærdigt, både med sprogtræning og den fysiske træning.

Det sidste af sine leveår boede han på plejehjem i Hammel, hvor han ihærdigt fortsatte sin træning --- og endda efter bedste evne hjalp med at luge ukrudt i haven. (Han havde gemt sin lugeklo bag en bestemt busk.) og han ville gerne – med chauffør på – ud at besøge nogle af sine gamle kunder og evt. sælge lidt honning eller reb, og stolt var han, når han kunne skrive sin underskrift på den regning, som landmanden skulle bruge til sit momsregnskab. Han hørte til de seje. Gav ikke sådan uden videre op. – Men én af de første dage i december 1990, 87 år gammel, sov han stille ind, efter et langt, arbejdsomt, broget, fornøjeligt og godt liv.

Se, det var mest de historiske facts om min far, men hvordan var han som menneske? – Hvordan husker jeg ham?

Noget af det, jeg har tænkt over er, hvordan klarede han sig egentlig derovre i Staterne, i det store ukendte land – som simpel fremmedarbejder?, for det var jo det han var. Han kunne ikke tale engelsk og havde ingen familie eller venner at knytte sig til. Jeg ved, han stod i jævnlig brevkontakt med sin mor hjemme i Danmark, hvilket må have støttet ham ganske meget. Jeg ved også, at han gik på aftenskole, bl. a. Dana College i Blair for at lære engelsk, hvilket må have været uhyre svært for ham --- hans voldsomme ordblindhed taget i betragtning. Hvad, der må have hjulpet ham rigtig meget, har været hans aldrig svigtende gode humør og hans gå – på – mod.

Og ganske vist havde han ikke familie i Staterne, men jeg ved fra hans dagbogsnotater, at han, når han kom til et nyt sted, hurtigt knyttede sig til den nærmeste danske kirke, først og fremmest af sociale grunde. Der var altid et fantastisk fællesskab med arrangementer og surprise – parties, men også af religiøse grunde, så han må alt i alt klaret sig ganske pænt. Hvad han bl.a. bragte med sig hjem til Danmark var hans store forståelse for folk nederst i hierarkiet, for dem på livets skyggeside. Hans forståelse for andre kulturer og nationaliteter og for globalisme. – Det sidste år på "Stensgård" forærede han op mod jul os 3 piger en globus med ordene: " Dette, kære børn, hele jordkloden er jeres fædreland. "

Hvad jeg også husker ham for, er hans gåen – med – på spontane ideer. Engang, mens vi boede på gården, skulle der hentes affaldssmåfisk på Ry Møllegård. Hesten blev spændt for arbejdsvognen, og den blev fyldt med gårdens ferieborn --- og af sted gik det. Der var nu ingen fisk at få --- og jeg har ham mistænkt for at have undladt at ringe og forhøre sig på forhånd. – I Røgen blev den gamle Ford på hede sommerdage proppet med børn fra landsbyen --- og af sted gik det til Knud Hule sø ved Ry, alt mens der under højt humør blev afsunget en vrøvlevise om "Jens Pæjsens ko, der fik lungtoberkel og gik hen og døde --- men alligevel blev til de lækreste pølser." – Og efter et familiebesøg i Vendsyssel var vi børn blevet vældig inspireret af et større havebassin ---. Det var ikke

noget problem, mente vores far. Vi børn skulle bare selv grave hullet, så skulle han nok skaffe en murer. --- Så vi gik straks i gang.

Min far har altid gerne villet sige noget godt og positivt om folk og har gerne villet holde tale, når der var en anledning, men han var ikke særlig forberedt, har vel gerne villet være spontan i sin tale. Men som en af hans venner engang sagde: "Uha, møller --- der var jeg alligevel ræd for, at du ikke kunne redde den, men det er jo med dig, som en kat i frit fald : den lander alligevel altid på benene".

Han har også altid gerne villet danse, selvom han næppe har gået på danseskole som dreng. Da han var i Staterne ærgrede det ham grueligt, at man ikke uden videre kunne byde en dame op. Nej, man skulle først introduceres for hende af en der kunne sige god for en. – Hvis der kom et godt stykke dansemusik i radioen under morgenmaden, tog han gerne en svingom med en af os piger, selvom vores mor mente, at det var der ikke tid til, vi skulle jo nå skolebussen. – Og på sine gamle dage, hvor han

ikke længere kom til så mange dansefester, tog han sig af og til en svingom i kostalden med konen, mens manden malkede færdig, så de kunne få handlet. Svømning blev det også tid til, hver søndag formiddag i det lokale Gjærn Bad. Og som 80-årig indgik han et væddemål om at svømme tværs over Lading sø. Han vandt væddemålet!

Derudover var han lidt af en Ole opfinder, havde selv indrettet svine-stald og dueslag, primitivt men funktionelt. Håndværker var han ikke. – Hans sidste opfindelse var en primitiv "Reberbahn", som han havde indrettet i det gamle hønsehus. Han opkøbte stumper af selvbinder-garn fra landmændene, fik mod betaling et par pensionister til at binde stumperne sammen, og gik så i gang med at lave reb, som han solgte til landmændene. En god handelsmand, det var han.

Og alle dage har han været meget interesseret og videbegærlig. Han deltog i stort set alle lokale landboforenings arrangementer, enten det

var oplysende markvandring, konsulentbesøg eller foredrag ved landbrugsministeren. Og han deltog, langt op i alderen, i diverse, også længevarende, udflugter med landboforeningen.

Børnebørnene elskede han. Altid havde han indkøbt rigelig mængde af lakridskonfekt --- og stod man lige og manglede ketchup eller cornflakes skulle han hurtigt få hentet noget i den nærmeste by. Altid var han venlig, imødekommende og hjælpsom. En rigtig dejlig og rar bedstefar, det var han! – Til mindekomsammen for ham havde et 10-årigt barnebarn digtet denne lille sang til ham.

VED BEDSTEFAR'S BEGRAVELSE. D. 8. DEC. 1990.

(Melodi : Dejlig er jorden .)

1. Englene kommer , henter ham til himlen.
Han vil så gerne op til Gud.
Og han tænker på gamle dage,
og reb og handelen med folk.
2. Han vil så gerne fortælle om mange ting.
Og til jul han sørger for gås
og for en cykel til den lille,
som elsker bedstefar så højt.
3. Han handlede med reb og honning
og al den slags mange rare ting.
Han elskede kunderne, og han elskede os.
Men nu har han sagt sit farvel.

Naar det regner på Præsten

Episoder og småtræk om gamle lærere og præster.

Aage Helbo fik i 1942 udgivet et lille hæfte/bog med småhistorier og anekdoter, en stor del af historierne har Helbo fra overlærer Hans Rasmussen, Sakskøbing og sin mor fru Helbo, Framlev.

Aage Helbo var lærer i Farre skole.

Temmelig umulig.

Pastor Meldahl, præsten i Tårs, var en aften ude på en fredelig spadsertur. Pludselig blev stilheden afbrudt af uhyggelige kvindeskrig fra et hus i nærheden. Præsten fyldtes af retfærdig harme over den formastelige husherre, der efter alt at dømme hævdede sin ægteskabelige overhøjhed på en noget håndfast måde, og som en ægte fredens apostel gik han hen for at bringe orden i de huslige forhold.

Imidlertid blev døren åbnet af den stedlige jordemoder, der fortalte ham, at en ny verdensborger var ved at se dagens lys.

"Derfor behøver hun vel ikke at skriges sådan", udbrød pastor Meldahl fortrydeligt.

"Nå, har pastoren måske prøvet det?", svarede jordemoderen rapt.

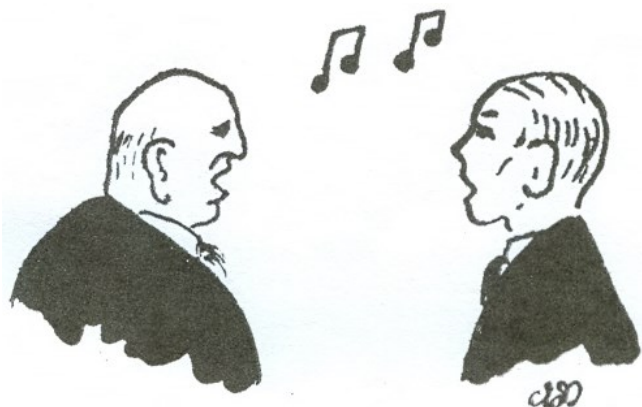
Ved sangeksamen skulle en elev engang synge en sang, hvorfor musiklæreren gav ham grundtonen ved at synge "Do".

"Do", gentog eleven, men lidt under den, læreren havde givet ham.

"Do-o", rettede læreren, og eleven gentog stadig lidt under.

Da de havde stået og udvekslet dette Do nogle gange, bemærkede censor, professor Nebelong:

"De står sgu` og siger do til hinanden".

Det er bedre at forebygge end at helbrede

Lærer Jensen, Maglemer brugte at give sig selv skriftlige befalinger. Ved en visitats lå der et stykke hvidt papir på katederet, og provst Barfod spurgte, om han måtte bruge det. Han fik tilladelsen, vendte det og så da, at der stod "Hold Kæft" på det.

"Hvad er det, Jensen, her står jo Hold Kæft?"

"Ja, det er ikke til Deres Højærværdighed, det er til mig selv". Svarede Jensen, "Jeg husker, at sidst, De var, kom vi op at toppes".

Pastor H. P. Christensen, Harlev, kom en aften mellem kl. 12 og 1 gående fra annekssognet og var nået til Framlev korsvej, da han pludselig opdagede et underligt gespents, der bevægede sig hen ad vejen. Det var helt sort og skyggeagtigt i mørket, men havde et rødglødende øje samt en underlig lang hale, der endte i en dusk.

Men selvom den onde i egen høje person efter alt at dømme var ude på rov, ville pastor Christensen nu alligevel tage ham lidt nærmere i øjesyn, hvorfor han ventede, til uhyret kom helt hen til ham.

Det viste sig da, at det ikke var den skindbarlige, men en fredelig skorstensfejer, der kom cyklende, med høj hat, cigar i munden og kosten bundet på cyklen, så dusken hang bagud som en hale.

Ved et præstekonvent i Harlev præstegård, hvor lærerne også var til stede, skulle der afholdes altergang, og lærer Sørensen, Harlev, gik for at hente messesærken.

Et øjeblik efter kom han tilbage, men efter et blik på messesærken trak han sig skyndsomt tilbage, rødmende og forfjamsket.

Det sidste eftersyn havde vist ham, at det ikke var messesærken, men præstefruens underskørt.

Livet på landet omkring 1926

Mary Pedersens stilehæfte

Skrevet Af Jørgen Peter Jørgensen

Forord

Min mor Mary blev født i 1911 i Rohde mølle, Skjørring sogn, gik i Skjørring skole. Da hun var 15 år kom hun på Klank efterskole, og fortæller i stilehæftet, om hendes hjem, og hvordan livet på landet var dengang.

Afskrevet direkte med ordrene som man skulle skrive dengang.

Mit hjem

Jeg er født i Rohde Mølle, og der er mit hjem. Det er en almindelig Bondegaard og en Vandmølle, og det ligger i en Del af Skjørring, som man kalder Rohde. Det ligger i en Dal, og det er det eneste, som ligger dernede. Der er en Dam, og der er ogsaa en Skov, thi det ligger nemlig i Udkanten af en Skov, saa der er rigtig kønt om Foraaret, naar Skoven nylig er sprungen ud, og om Efteraaret naar Løvet har saa mange Farver. Stuehuset er grundmuret og tækket med blaa Tagsten. Der er to Døre, den ene er paa den foreste Side, og den anden i Gavlen. Saa er der tre Stuer, Sovekammer, Køkken og Spisekammer, og enkelte flere Værelser. Saa har vi Møllen og i den ene Ende af den, er der bygget om til Grisehus. Der er Kostalden, og der er Grisehus i begge Ender, men vi har ogsaa hen ved hundrede, saa der skal da nogen Plads til. Dernæst Hestestald med 4 Heste og et stor Føl. Det sidste er Hønsehuset, men saa har vi tre Haver. Blomsterhaven ligger ved Enden af Møllen, og der er ogsaa et Lysthus. Et lille Stykke fra Gaarden er Urtehaven, den ligger paa en Skraaning, og der har vi altsaa Grønsager, Rabarber og Frugtbuske. Den anden er mest beregnet til at saa Frø af Træer i, og sætte smaa Planter, der ikke er store nok til Udplantning. Den ligger oppe paa Bakken, og derfra kan man rigtig se hele Gaarden. Vi har da ogsaa et Lysthus i Skoven, og der sidder vi og spiser om Sommeren, thi der er nemlig baade Borg og Bænke, det er der ikke i Haven.

Rohde Mølle

1950

En Cykeltur

En Cykeltur kan være meget fornøjelig, naar der ikke indtræffer for mange Uheld. Jeg har ikke foretaget længere Cykelture, og derfor vil jeg fortælle om flere Ture, jeg foretog samme Dag. Jeg var i Sporup, hos min Faster og Farbror, paa Besøg. Saa skulde min Kusine Agnetr og jeg til Hammel nogle Ærinder. Om Morgenen da vi var kommen op, spiste vi som vi plejede. Saa gjorde vi i Stand i Køkkenet, som vi for resten ogsaa plejede. Vi skulde jo ogsaa vaskes og have vort Haar sat. Det gjorde vi. Og saa tog vi Cyklerne, de var nemlig i Orden, de skulde hverken pudses eller pumpes, saa det var jo saa meget nemt, og tog af sted. Det blæste noget, og det første Stykke Vej havde vi Vinden imod, saa vi frøs Hænderne. Men det varede ikke saa længe inden det skiftede om, og vi svedte. Vi var nu kommen til Farre, og saa fik vi Vinden paa Siden. Der hændte ikke andet end vi saa Storken, og saa kom vi ogsaa forbi Biler, Vogne, Cykler og spadserende. Nu var vi naaet Anbæk, og der var en Korsvej, men vi blev ved lige ud. Vi cyklede endnu et Stykke, og saa kom Hammel.

Den første Bygning, vi kom til var Hammel og Omegns Andels Svin slagteri, den næste Kirken. Vi drejede nu op i Gaden, og der laa Butik ved Butik, som der jo gør i de fleste Byer. Vi fik forrettet vore Ærinder, og saa skulde vi have lidt spiseligt paa Hjemvejen. Det blev Æbler, og da vi var inde at købe dem, traf vi en Pige fra Sporup. Hende fulgtes vi saa med hjem. Da vi var kommet et Stykke udenfor Hammel, lagde vi Cyklerne i Vejgrøften, og satte ved Siden af og gav os til at spise Æblerne. Da vi var færdige, cyklede vi videre, men nu cyklede vi en anden Vej hjem, men den var ikke nær saa god, som den vi var kommen dertil, det var ikke andet end en Markvej.

Vi var nu kommet til den Gaard, hvor Pigen tjente, og saa var hun inde at faa Frakken af. Saa vilde hun med endnu et Stykke, for hun skulde over til en Nabo. Da hun kom dertil sagde hun Farvel, og vi kørte ene det sidste Stykke Vej. Den næste Cykeltur var hjem. Den er der ikke stort at fortælle om, jeg kom ogsaa igennem Farre denne Gang, og da jeg kom forbi vores Nabo, raabte de efter mig. Jeg stod og snakkede med Pigerne et Stykke Tid, og kørte saa hjem. Men jeg var ikke mere end kommen godt ind af Døren, før jeg skulde af Sted igen. Jeg skulde til en anden Farbror paa Laasby Mark efter rugeæg. Jeg kom af sted, og da jeg kom til Laasby St., snakkede jeg med nogle Piger igen. Jeg kom da derop, fik Æggene, og tog hjem igen med det samme. Da jeg var kommen hjem, skulde vor Pige og jeg til Sjelle til Pigemøde hos Præsten. Vi fulgtes ad derop, og vi var en Del Piger forsamlede. Vi tilbragte en hyggelig Aften med Oplæsning, Sang og Musik. Hver havde et Haandarbejde med, og vi fik ogsaa Kaffe.

En Juleaften

Den Juleaften, jeg nu vil fortælle om, er den sidste. Da var jeg ikke hjemme, men da tjente jeg hos min Faster og Farbror ved Laasby St.

Juleaftensdag oprandt med Frost og Sne. Det var skammelig, for saa kom Drengede og jeg ikke til Kirke, og det var ellers Meningen, men saa spiste vi tidlig til Aften, vi fik Risengrød, Kartofler og Steg. Da vi saa havde spist og ryddet til Side, begyndte den egentlige Juleaften. Juletræet stod i Sovekammeret, og saa skulde det flyttes ind og Lysene tændes, imedens skulde vi være i Køkkenet.

Saa blev vi kaldt ind, og der stod Træet nu i al sin Glans og med Stjernen i Toppen. Vi sang Julesalmer og gik rundt om Træet, men saa kom Faster i Tankerom, at de havde glemt noget. Vi fik saa Lov til at gaa ud i Køkkenet igen, men vi fik Lov til at komme straks igen. Da laa der under Juletræet et Brev til os hver. Der laa en seddel deri, hvorpaa der stod: under Sofaen, i Servanteskuffen, i Flueskabet og lignende. Vi blev skuffede, thi vi troede, det var Julegaver, men dem skulde vi selv finde efter Anvisningen paa Seddelen. Jeg fandt min Julegave i Flueskabet, og den bestod af en Sølvske og en Kap. Saa sang vi igen, og vi fik naturligvis ogsaa Godter, Appelsiner, Figner, Nødder o.s.v.. Til sidst fik vi Kaffe med mange dejlige Kager til. Det havde været en udmærket Juleaften, men jeg gik dog i Seng med den Tanke, at jeg vilde ønske, at jeg skulde fejre næste Juleaften i mit Hjem.

Sommeren

Aaret bestaar af fire Aarstider Foraar, Sommer, Efteraar og Vinter. Sommeren er den varmeste Tid, og da er der ogsaa mere travlt. Om Foraaret og Efteraaret er der nok noget at bestille med at pløje, harve og saa, men om Sommeren er der alligevel mere. Det første Sommerarbejde er at tynde roer, senere at luge dem. Længere hen paa Sommeren kommer Kløver- og Høhøsten. Saa har vi jo Kornhøsten, det er vel nok den travleste Tid, med at faa Kornet høstet og bunden op, sat sammen, og naar det er tørt kørt hjem. Det gaar jo noget lettere for dem der har Selvbinder. Der skal, der da ikke mere end en Mand til for at høste, og saa binder Maskinen selv op, anderledes er det, naar man kun har en Høstmaskine, og der skal bindes op med Haandkraft.

Om Sommeren er der ogsaa en hel Del Frugt, Jordbær, Hindbær, Ribs og Solbær, som man kan spise, og saa faar man ogsaa travlt med at plukke og sylte dem. Der er Grønsager, som Ærter, Gulerødder og Sølvbeder, og saa faar man fortrindsvis saadanne Sager at spise om Sommeren. Man faar tit Rabarbergrød i Foraarstiden, men saa om Sommeren er det mest Rødgrød. Ligesom der om Vinteren foretages Teaterture, er der til Gengæld om Sommeren mange andre Fester. Der er Ung-Dyr- og Rundskue, saa foretager Skoler, Ungdomsforeninger og Landboforeninger Udflugter.

Skovfester, Folkemøder og Elevmøder det er ogsaa om Sommeren. Der er jo ogsaa Grundlovsdag, og med den følger en Grundlovsfest. Der er endnu et gode ved Sommeren, og det er Naturens Skønhed, vel er det dejligt en Foraarsaften, naar Skoven lige er sprungen ud, men der er gerne lidt køligt. Om Sommeren kan det derimod være saa lunt og dejligt. Ja, Sommeren er en dejlig Tid, lad os være enige om det, om ogsaa det sommetider kan være lidt travlt.

Erindringer om en lille Pige

Det er en lille Pige, som hedder Grethe, jeg nu vil mindes. Det er en Wienerpige, og hun boede hos sine Forældre i Wien, før hun kom herop til Danmark. Det var i den Tid, da det var almindeligt med Wienerbørn, hendes Bror Willy kom til os, det var om Sommeren. Den efterfølgende Sommer kom Grethe med herop. Hun kom saa til min Faster og Farbror ved Laasby St., de havde nemlig ene Dreng, saa de var glade for en lille Pige, saa var Willy hos os. Det var rørende at se, hvordan Grethe holdt af sine Plejeforældre og Plejebrodre, (som hun kaldte dem) hun kunde næsten heller ikke andet. De var jo som Far og Mor for hende. De gav hende nyt Tøj, tog hende med paa Besøg, og sørgede rigeligt for hende paa alle maader. Hun var en sød lille Pige, der forstod at skønne paa det, kniber ellers for de fleste.

Hun forstod ogsaa at gøre Nytte paa sin Vis, hun hjalp saaledes Pigen med at vaske op, tage af Bordet og lignende. Det var alt sammen kun Smaating, men man kunde da se, at hun havde Vilje til at give noget igen, for alt hvad hun havde modtaget. Hun forærede mig en dukke, som jeg endnu gemmer til Minde om hende. Hun holdt ogsaa meget af Familien og Naboerne, og de var ogsaa gode mod hende. Min Bedstemoder døde paa den Tid, da Grethe og Willy var her, og Grethe sørgede lige saa meget over det, som kunde det have været hendes egen. Hun holdt ogsaa usigeligt meget af sin Broder Willy. Naar han skulde komme og besøge hende, gik hun og ventede længe før den bestemte Tid. Man kunde ogsaa tydeligt mærke det, naar det traf sig, at hun kom om til os, og Willy ikke var til Stede, saa var Grethe "bitte Kaa'l", som man siger.

Ja, hun var et af de gode Wienerbørn, men de er langt fra lige gode, men det gik alligevel saadan som det gaar de allerfleste, om de aldrig har det saa godt, saa vil de dog gerne hjem. Da afskedens Time kom, sagde hun rigtignok, at hun gerne vilde blive, men spurgte vi hende saa om hun ikke var glad for at komme hjem, svarede hun "Jo".

Husdyrene

Vi har en masse Husdyr, hvoraf de vigtigste er : Køer, Grise, Faar Geder, Katte og Kaniner, saa er der Fjerkræet, saa som Høns Ænder, Gæs og Duer. Et af de vigtigste er vel nok Hesten, den bruger man til at trække Vogn og Maskiner. I gamle Dage brugte man Stude i Stedet for Hesten, men nu i vor Tid er det ved at blive moderne med Motorer i Stedet. Hesten er et kønt Dyr og tillige klog. Den er det største Husdyr, og er et Pattedyr. Hesten har et langt Hoved med en høj Pande, blød Mule og store Tænder, store Næsebor, spidse opstaaende Ører, og smukke klare Øjne. Den har tillige 4 Ben, Pande – og Mankehaar og en Hale. Hesten er som sagt et nyttigt Dyr, som man bruger til at spænde for Plove, Harve, Saa-maskine og Vogn samt meget andet. Man har sædvanligvis to Heste spændt for ad Gangen, men man kan udmærket køre Enspænder. Man skal ogsaa sommetider bruge 3 ad Gangen, for Eksempel til at trække en Selvbinder.

Hesten er tillige et klogt Dyr, ikke alene forstaar den at lystre, men man har tit Navne til den, som den kan lære og lyde, saasom Lise, Klaus, Jokum og andre. Den æder Korn, Hakkelse, Hø og Roer. Hunden var det første Husdyr, og den har vi megen Nytte af den Dag i Dag, Hunden er nok nyttig, men den falder dog igennem for Hesten. Den er et Pattedyr, ligesom Hesten, og har trofaste Øjne, laadne Øren, Næsebor, og saa har den en Snude og en Mund med skarpe Tænder, saa har den 4 Ben og en Hale. I gamle Sage var Hunden meget nødvendig, ikke alene som Ledsager, men ogsaa som Vogter. Nu har man ogsaa Nytte af den, særlig af Gaardhunden og Politihunden. Man har hørt om store Hunde, Bernhardtshunde, der har overfalden Mennesker om Natten. Hundens rette navn er "Trofast", fordi den er saa tro, baade til at vogte os om Natten, naar vi sover, og til at følge os om Dagen, men man

har da ogsaa andre Navne til den, som Nero og Max. Hun faar mest Brød og Mælk, men den faar ogsaa tit Madlevninger.

Min Fremtidsdrøm

Eller hvad jeg vil være, naar jeg bliver stor.

Jeg har lige siden, jeg begyndte at faa et Indblik i Livet ønsket at lære noget. Jeg begyndte ogsaa straks efter, at jeg var blevet konfirmeret, nemlig med at komme ud at tjene, bagefter er jeg glad for, hvad jeg har lært og hørt, men det var ikke altid saa morsomt, mens det stod paa. Det er ogsaa for at lære noget, jeg gaar her paa Skolen i Sommer. Det var min Drøm efter endt Skoletid at komme til København, men det bliver desværre næppe til noget, for Far og Mor siger, at det bliver vist for dyrt. Vi har nemlig lidt en Del under Mund – og Klovsyge, men saa er der to andre Ting, der nok skal blive til noget. Det er, at jeg faar lært Syning og Madlavning, dermed er ikke ment almindelig Syning, men baade at lære Kunstbroderi og et Kursus i Kjolesyning, ligesaa med Madlavning, ikke alene daglig, men ogsaa en Del finere Madlavning. Saa var jeg heller slet ikke ked af at komme ud at tjene igen, enten som "Lillepige" eller under en dygtig Husmoders Ledelse. Jeg har ikke saa megen Lyst til at tjene paa Gaarde, som for Eksempel andre Steder, jeg bryder mig heller ikke om at tjene i Byen.

Mary Johanne, som hun blev døbt, blev gift med Alfred Jørgensen, "Nederløvskovlund". Farre hede. Alfred Jørgensen overtog gården i 1938 efter sin far. I ægteskabet 4 børn, Jørgen Peder, Laurs, Knud Alfred og Anne Margrethe.

Den ældste søn, Jørgen Peder, driver gården i dag.

